

[POKARMIAC *vb impf*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); w *inf oba* a *jasne*, w *praes pierwsze* a *pochylone*.

inf pokarmiać. ◊ *praes 1 sg* pokârmiâm.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. pokarmić.

1. *Karmić*: pokarmiam/ Cibo, pasco, pabulum praebeo. *Volck Rrr4v.*

2. *Zatrzymywać się na popas; przen żart.:* Y v nas ci też tu w PolłŃce Yedzą mięfo kiedy kto chce
Zwłãłfczá ci Philozophowie [...] z Káznodźieiow Ńie łmieią Mowią iż pokârmiąć trzebá Dáleka drogá
do niebá *KorczRozm Bv.*

Synonim: 1. żywić.

Formacje współrdzenne cf KARMIC.

Cf **POKARMIANIE**

MZ